

	Prenesek .	gld. 334'85
Kunigunda Blatnik v Ljubljani	"	—'50
Vesela družba v Mokronogu dné 4. velikega travna	"	12'64
Tretješolci in četrtošolci v Novem Mestu	"	6.—
Jernej Reitz, trgovec v Mariboru	"	—'50
Fr. Dolenc, " "	"	1"—
Fr. Mehora, trgovski pomočnik "	"	—'50
Ivan Supančič, "	"	—'50
Jan Macků, komptoorist "	"	1"—
Anton Dobaj, posestnik "	"	—'20
Mihael Cizelj, učitelj "	"	—'50
J. Erhartič, c. kr. pristav "	"	—'40
„Micika“ "	"	—'30
J. V. Supan, posestnik "	"	2"—
Neimenovan "	"	—'50
A. Rakovec, železn. uradnik "	"	1"—
Anton Zupančič, c. kr. nadpaznik "	"	—'20
Alojzij Golob "	"	1"—
Hinko Sevar "	"	—'50
Dr. Fr. L. v Ljubljani	"	5"—
J. G. v T.	"	5"—
Skupaj	gld.	374'09

Do dné 24. m. m. je bilo podpisanih vsega skupaj gld. 769 09, od katerih je po gorenjem izkazu izplačanih gld. 374'09. Mimo tega je daroval V. Rohrmann, tvorničar v Ljubljani, 1 delnico „Prvega Národnega doma“ v Novem Mestu za gld. 50"—.

† Anton Chittussi. Dnē 1. velikega travna je umrl v Kraljevih Vinogradih v Pragi češki slikar Anton Chittussi, česar krasne pokrajinske slike slově po vsem umetniškem svetu; jedna izmed njih, „Pogled na Prago“, bila je tudi pred nekaj leti razstavljenja v Ljubljani. Národ češki po pravici žaluje ob grobu izredno delavnega umetnika, kateri bi bil še z marsikaterim dovršenim delom proslavil domovino svojo.

Shod slovanskih stenografov v Pragi. Odbor prvega praškega spolka Gabelsbergovih stenografov vabi na četrti shod čeških stenografov in zajedno prvi shod slovanskih stenografov dné 15. in 16. velikega srpana v Pragi. Mimo razgovora o društvenih stvarih, o češki stenografiji i. t. d., bode se tudi razpravljalo o vprašanji, kako bi se gojila vzajemna stenografija slovanska. Zajedno namerja omenjeni odbor prirediti v ónih dneh posebno stenografsko razstavo, na kateri bode izloženo vse, kar se dostaje stenografije, bodisi češke ali občeslovanske. Kdor se hoče udeležiti shoda, oglási se vsaj do konca meseca malega srpana pri g. Jožefu Krondlu, starosti prvega praškega spolka Gabelsbergovih stenografov v Pragi, 787-II, dočim se razstavni predmeti oglašajo vsaj do dné 15. malega srpana pri g. Vojtehu Paški v Pragi I., Jílská ulice č. 12 n.

Listnica. — Pero et Ladislav. »Tukaj pošiljama nekaj najinih pesmij na ogled, in prosima naj se popravi, kar morebiti ni prav.« Sodèč po tem stavku, mislimo, da prav gotovo mnogo ne bode prav; toda poglejmo! »Na mirodvoru« (sic!).

»Podam se ná hribček
Prijazni, lepi,
Kjer cerkvica bela
Prekrasna stojí.«

To je izvestno rečeno takó lepo, da ne more biti lepše.

»Bliz' cerkvice prišel,
Na tratico pal,
Se m' milo storilo,
Kot otrok jokal.«

Ker ste prišli na »shribček« blizu »cerkvice«, padli na »stratico«, torej bi vsaj misili, da ste se jokali kakor »sotročiček«!

»Se ozrem na desno,
Kjer spava mi brat:
Pri tebi, oh bratec,
Jaz bil bi kaj rad!«

Ta »skàje« v poslednjem stihu! Vse neizrecno hrepenenje Vaše zvení iz njega!

»Oj dragi vi moji,
Kak srečni ste vi:
Tu v hladni gomili
Počivate si.«

Takšen vzdih, v tej obliki človeka res kár pretrese, da bere le iz težka dalje. Vender še jedno kitico:

»Če trupla res vaša
Zdaj tukaj trohné — «

kako, Vi celó dvojite, da bi trohnela? —

»Pa duše vesele
Pri Bogu živé — «

oprostite, vedeli nismo, da stoji góri beseda »res« namesto »dasi« — jasen dokaz, kam zavéde bralca ta nesrečna pesniška sloboda! Prav ste govorili: popravljati nam v tej »pesmi« ni ničesar! — Pesnij »Tebi!« in »Srec« nečemo navajati, dasi je zlasti poslednja pristen vzgled, kako treba nagovarjati sree, da se mu končno izvije odgovor:

»Pri njej stanovati
Le srčno želim;
Se ž njo radovati
Močno hrepenim — «

pač pa hočemo natisniti pesem »Mojej Dragej«, ker smo popolnoma prepričani, da jo po-rabi vsakdo, kdor bi rad zapisal nekaj vrstic v spominsko knjigo :

»Nebeškega hočem prositi
Eno mu željo 'zročiti:
Življenje naj teče Vam gladko
In vedno naj bode Vam sladko,
Celo življenje naj srečno poteče
In enkrat pa uživajte rajske tam sreče!«

Jedino, kar bi utegnilo koga oplašiti, to je akrostikon, toda saj ni treba pisati začetnic tako razločno, da bi se precej bralo »Nežici! — Prijazno Vas zahvaljamo za daljne pošiljatve! — Zmagoslav v P.

*Z drevja zopet poje
Zbor veselih ptic;
Tudi v srce moje
Seza spev in klic:

*Nehaj žalovati,
Lep tako je svet,
S cvetjem majnik zlati
Venča zemljo spet.* —

*Je li, da tožilo,
Srce mi ne boš,
Ko še trn obilo
Nosi mladih rož!*

To je nekaj! Precjely uglaljena oblika, misel jasno izražena — toda konec! »Was zagst du, Herz, in solchen Tagen, wo selbst die Dornen Rosen tragen?« — Upamo, da boste kdaj še dober sotrudnik našemu listu. — G. J. v L. Nekoliko boljša od poslednje, vendar še ne za rabo. Tudi predmet: dete plaka po materi je prenavaden, da bi nas mogel zanimati. — Ogin (»Gorski vir«): Pesmi v nibelunški meri po naših mislih nič kakj ne prijajo pesništvu slovenskemu, dasi jih imamo že brez števila. Tudi snov nam ni po volji, zato Vile i. t. d. so se že vendar preživele v novodobni poeziji. »Pozni poset« je pregrozen, zdi se nam, da brez potrebe; »Morski duhovi« so nejasni, tudi preveč spominjajo na znane nemške pripovedke. — Ciriljev: »Balada o beli halji« — pokrijmo jo s plaščem krščanske ljubezni! »Prošnja«:

*Tešil srce svoje,
Tešil narod bodem,
Dovoljenja, Vila,
Če od Te dobodem* —

ako nam je ta Vila količkaj naklonjena, ne boste ga dobili! — Slavomir: Nerabno. — Cvetoš: Porabiti bi utegnili jedino »Na botrinji« toda ne v tej solzni obliki; vsem drugim pesmim so motivi zastareli. — Stébor v T.: Hvala! pride vse na vrsto. Sréno pozdravilo!

O drugih pošiljatvah izpregovorimo prihodnjič.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrta leta 1 gld. 15. kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo „Národná Tiskarna“ Gosposke ulice št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národná Tiskarna« v Ljubljani.